

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 2449/2007/VIK - Εικαζόμενη παράλειψη επαρκούς αιτιολόγησης της αντικατάστασης του καταγγέλλοντος και φερόμενη παραβίαση του δικαιώματος ακρόασής του

Απόφαση

Υπόθεση 2449/2007/VIK - Εκκίνηση έρευνας στις 22/10/2007 - Απόφαση στις 16/12/2009

Ο καταγγέλλων, βρετανός υπήκοος, προσελήφθη ως επικεφαλής ομάδας, προκειμένου να ασκήσει καθήκοντα συμβούλου στην Αφρική. Υπέγραψε σύμβαση με μια εταιρεία που συμμετέχει σε κοινοπραξία (στο εξής «ο ανάδοχος»), στην οποία είχε αναθέσει η Επιτροπή την εκπόνηση μελέτης στη χώρα Χ.

Κατά το πρώτο στάδιο της υλοποίησης του έργου, ο ανάδοχος έπρεπε να καταρτίσει αρχική έκθεση. Ο καταγγέλλων, ως επικεφαλής της ομάδας, συνέταξε την εν λόγω έκθεση, με την οποία, ωστόσο, η Επιτροπή δεν έμεινε ικανοποιημένη. Η Επιτροπή διατύπωσε μια σειρά από παρατηρήσεις και ζήτησε από τον καταγγέλλοντα να τροποποιήσει αντιστοίχως την έκθεση. Η Επιτροπή ζήτησε εν συνεχεία από τον ανάδοχο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα με άλλον εμπειρογνώμονα. Προς το σκοπό αυτό, απέστειλε επίσημη επιστολή προς τον ανάδοχο.

Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς στην επιστολή της την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος (επί της ουσίας), καθώς και ότι παραβίασε το δικαίωμα ακρόασης του καταγγέλλοντος, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, καθώς και στο άρθρο 16 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς (επί της διαδικασίας). Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία για τους ισχυρισμούς που πρόβαλε εις βάρος του ή να ανακαλέσει τους ισχυρισμούς.

Μετά από διεξοδική έρευνα, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης ως προς την ουσία, δηλαδή την αιτιολογία που παρέθεσε η Επιτροπή. Όσον αφορά τη διαδικασία, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή,

δεδομένου ότι παρέλειψε να δώσει στον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να απαντήσει στην κριτική που άσκησε στην επιστολή της από 15 Μαΐου 2007, πριν, δηλαδή, ζητήσει από τον ανάδοχο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα, παρέβη την αρχή της χρηστής διοίκησης που προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι υφίστατο περίπτωση κακοδιοίκησης.

Για τον λόγο αυτό, περάτωσε την έρευνά του διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

1. Η παρούσα καταγγελία αφορά, μεταξύ άλλων, εικαζόμενη παραβίαση του άρθρου 41 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ [1] και του άρθρου 16 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς [2] από την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη χώρα Χ (εφεξής «η αντιπροσωπεία»).

2. Το σχετικό τμήμα του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (στο εξής: Χάρτης) έχει ως εξής:

« Δικαίωμα χρηστής διοίκησης

(1) Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να διεκπεραιώνει τις υποθέσεις του αμερόληπτα, δίκαια και εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

(2) Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει:

— το δικαίωμα κάθε προσώπου να τύχει ακρόασεως πριν από τη λήψη οποιουδήποτε ατομικού μέτρου που θα τον έβλαπτε [...]

— η υποχρέωση της διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις της... ».

3. Το άρθρο 16 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς (στο εξής: ECGAB) ορίζει τα εξής:

« Δικαίωμα ακρόασης και υποβολής δηλώσεων

1. Στις περιπτώσεις που εμπλέκονται τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα των ατόμων, ο υπάλληλος μεριμνά ώστε, σε κάθε στάδιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα υπεράσπισης.

2. Κάθε μέλος του κοινού έχει το δικαίωμα, στις περιπτώσεις που πρέπει να ληφθεί απόφαση που θίγει τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του, να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις και, εφόσον απαιτείται, να υποβάλει προφορικές παρατηρήσεις πριν από τη λήψη της απόφασης ».

4. Ο καταγγέλλων ανατέθηκε στον καταγγέλλοντα ως επικεφαλής ομάδας για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στη χώρα Χ από εταιρεία που ανήκει σε κοινοπραξία, της οποίας ηγείται άλλη εταιρεία («ο κύριος εταίρος της κοινοπραξίας»). Στην Κοινοπραξία ανατέθηκε σύμβαση για την υλοποίηση της Μελέτης Tracer για τους Πτυχιούχους του Προγράμματος Τεχνικής Εκπαίδευσης Χώρας Χ και τον αντίκτυπό τους στην αγορά εργασίας της χώρας και γενικότερα στην οικονομική και κοινωνική της ανάπτυξη. Τα μέλη της κοινοπραξίας, τα οποία υπέγραψαν σύμβαση με την Επιτροπή, καλούνται εφεξής «ο αντισυμβαλλόμενος».

5. Η σύμβαση μεταξύ του αντισυμβαλλομένου και της Επιτροπής διέπεται από τους γενικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου, τους γενικούς όρους εντολής της σύμβασης-πλαισίου «δικαιούχους» και τους ειδικούς όρους εντολής, οι οποίοι διευκρινίζουν τις υπηρεσίες που πρέπει να παρέχει ο αντισυμβαλλόμενος.

6. Η σύμβαση επρόκειτο να αρχίσει στις 30 Απριλίου 2007. Εντός επτά ημερών από την έναρξη της σύμβασης, ο αντισυμβαλλόμενος έπρεπε να καταρτίσει αρχική έκθεση. Η έκθεση αυτή, την οποία συνέταξε ο καταγγέλλων, υποβλήθηκε στην αντιπροσωπεία στις 7 Μαΐου 2007. Ωστόσο, η αντιπροσωπεία δεν ήταν ικανοποιημένη με την έκθεση. Διατύπωσε ορισμένες παρατηρήσεις και ζήτησε από τον καταγγέλλοντα να τροποποιήσει αναλόγως την έκθεση. Στη συνέχεια, η αντιπροσωπεία ζήτησε την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος από άλλον εμπειρογνώμονα. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε επισήμως από τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας με επιστολή προς τον ανάδοχο της 15ης Μαΐου 2007. Στην επιστολή αυτή, η αντιπροσωπεία εξέφρασε κατ' ουσίαν τη δυσαρέσκειά της για την κακή ποιότητα του έργου του καταγγέλλοντος και τη στάση του. Η σύμβαση του καταγγέλλοντος λύθηκε αμέσως και αποσύρθηκε από την ανάθεση.

7. Στις 24 Μαΐου 2007, ο καταγγέλλων ενημέρωσε την αντιπροσωπεία ότι θεωρεί το περιεχόμενο της ανωτέρω επιστολής αναληθές και δυσφημιστικό και ζήτησε την ευκαιρία να το συζητήσει.

8. Με επιστολή της 31ης Μαΐου 2007, η αντιπροσωπεία απάντησε στον καταγγέλλοντα. Επισήμανε ότι η Επιτροπή δεν είχε συμβατικούς δεσμούς μαζί του και ότι, ως εκ τούτου, τυχόν ζητήματα που αφορούν την εν λόγω σύμβαση πρέπει να συζητηθούν με τον αντισυμβαλλόμενο.

9. Στις 3 Ιουλίου 2007, ο καταγγέλλων υπέβαλε την πρώτη καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή (αριθ. αναφοράς 1791/2007/(BM)SAB). Ισχυρίστηκε ότι η αντιπροσωπεία παραβίασε τα προαναφερθέντα άρθρα του Χάρτη και του ECGAB. Ωστόσο, από τα έγγραφα που υπέβαλε ο καταγγέλλων προκύπτει ότι η αντιπροσωπεία τον ενημέρωσε δύο φορές για τη δυσαρέσκειά της για το έργο του. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι φαίνεται ότι δόθηκε στον καταγγέλλοντα η ευκαιρία να αντιδράσει στην κριτική της Επιτροπής. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχαν επαρκείς λόγοι για τη διεξαγωγή έρευνας.

10. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2007, ο καταγγέλλων επανέλαβε την καταγγελία του παρέχοντας λεπτομερή ανάλυση της κατάστασης και σειρά νέων επιχειρημάτων προς στήριξη της υπόθεσής του. Ως εκ τούτου, η νέα επιστολή του καταγγέλλοντος καταχωρίστηκε ως νέα καταγγελία (αριθ. αναφοράς 2449/2007/VIK).

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΪΜΕΝΟ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

11. Ο Διαμεσολαβητής εντόπισε τους ακόλουθους ισχυρισμούς και ισχυρισμούς:

(1) Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η αντιπροσωπεία παρέβη το άρθρο 41 παράγραφος 2 του Χάρτη και το άρθρο 16 του ECGAB επειδή δεν σεβάστηκε το δικαίωμά του ακρόασης και δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις δηλώσεις του επικεφαλής της αντιπροσωπείας στην επιστολή του της 15ης Μαΐου 2007. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, ο καταγγέλλων υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι:

I) η αντιπροσωπεία έλαβε μέτρα για την απομάκρυνσή του πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή της αναθεωρημένης έκθεσης, η οποία έπρεπε να ενσωματώσει τις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας·

II) Η επιστολή της αντιπροσωπείας της 15ης Μαΐου 2007 περιείχε ισχυρισμούς εις βάρος του, οι οποίοι ουδέποτε του είχαν γνωστοποιηθεί και στους οποίους δεν του δόθηκε η δυνατότητα να απαντήσει.

(2) Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η αντιπροσωπεία θα πρέπει να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία για τους ισχυρισμούς που διατύπωσε ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας εναντίον του ή να αποσύρει τους ισχυρισμούς αυτούς.

12. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι η αντιπροσωπεία θα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 3 [3] του Χάρτη, να παράσχει οικονομική αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη και για τη μελλοντική απώλεια κερδών. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι απαράδεκτος βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν είχε προβεί σε καμία προηγούμενη διοικητική προσέγγιση στην Αντιπροσωπεία σε σχέση με το αίτημά του για αποζημίωση.

13. Στις 14 Μαΐου 2009, ο καταγγέλλων ανανέωσε το αίτημά του για αποζημίωση. Υποστήριξε ότι ζήτησε από την αντιπροσωπεία να του καταβάλει αποζημίωση για τα διαφυγόντα κέρδη, τα επιδόματα στέγασης και τη ζημία στην επαγγελματική του φήμη. Στις 15 Ιουνίου 2009, ο καταγγέλλων υπέβαλε αντίγραφο της απάντησης της αντιπροσωπείας, με την οποία η τελευταία απέρριψε το ανωτέρω αίτημα αποζημίωσης. Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων είχε εκπληρώσει τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του καθεστώτος του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, η αίτηση αποζημίωσης θα μπορούσε να υποβληθεί προς εξέταση. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής έκρινε σκόπιμο να αναμείνει τα αποτελέσματα του ελέγχου του φακέλου της Επιτροπής προτού αποφασίσει αν θα εξετάσει τον ισχυρισμό αυτό. Ως αποτέλεσμα της εξέτασης του φακέλου της Επιτροπής σχετικά με τους ισχυρισμούς και τους ισχυρισμούς που προέβαλε αρχικά ο καταγγέλλων, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι δεν χρειάζεται να διερευνηθεί η αίτηση αποζημίωσης.

14. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο η Επιτροπή όσο και ο καταγγέλλων ανέφεραν ότι ένας βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απέστειλε επιστολή στην Επίτροπο Ferrero-Waldner

σχετικά με την παρούσα καταγγελία. Η Επιτροπή διαβίβασε αντίγραφο της απάντησής της στον βουλευτή του Κοινοβουλίου. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η επιστολή που απηύθυνε στον Επίτροπο έθετε ζητήματα γενικού χαρακτήρα, τα οποία σχετίζονται, για παράδειγμα, με τις νομικές συνέπειες της καταγγελίας της σύμβασης συμβούλου βάσει αβάσιμων ισχυρισμών, καθώς και με τη νομική βάση για την οποία απαιτείται από έναν σύμβουλο να υπογράψει δήλωση διαθεσιμότητας και αποκλειστικότητας, περιορίζοντας την ικανότητά του να εργάζεται σε ανταγωνιστική επιχείρηση. Ο καταγγέλλων έκρινε, ωστόσο, ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τα ζητήματα που περιήλθαν σε γνώση της. Από τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν, δεν είναι σαφές αν ο καταγγέλλων επιθυμεί ο Διαμεσολαβητής να εξετάσει τα ζητήματα αυτά. Σε κάθε περίπτωση, ο καταγγέλλων δεν διαβίβασε αντίγραφο της σχετικής επιστολής του βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Επιτροπή. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν διαθέτει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες ώστε να μπορεί να αποφασίσει αν θα πρέπει να κινηθεί έρευνα σχετικά με τα ζητήματα αυτά.

Η ΈΡΕΥΝΑ

15. Στις 22 Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα και ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει γνώμη. Η Επιτροπή διαβίβασε τη γνώμη της στις 12 Μαρτίου 2008. Η γνώμη της Επιτροπής διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα με πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων, την οποία υπέβαλε στις 22 Απριλίου 2008. Στις 2 Ιανουαρίου 2009, κατόπιν αιτήματος των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων προσκόμισε περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την καταγγελία του και, στις 14 Μαΐου 2009 και στις 15 Ιουνίου 2009, υπέβαλε περισσότερα αποδεικτικά έγγραφα.

16. Στις 20 Ιουλίου 2009, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να επιτρέψει στις υπηρεσίες του να εξετάσουν τον σχετικό με την υπό κρίση υπόθεση φάκελο. Ο έλεγχος πραγματοποιήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2009, στις εγκαταστάσεις του Γραφείου Συνεργασίας EuropeAid της Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Αντίγραφο της έκθεσης ελέγχου διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα και στην Επιτροπή στις 20 Οκτωβρίου 2009. Στις 24 Οκτωβρίου 2009, ο καταγγέλλων υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με την εν λόγω έκθεση.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΡΙΑΣ

Α. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβητρία

Το περιεχόμενο του προσβαλλόμενου εγγράφου:

17. Ο καταγγέλλων υπέβαλε αντίγραφο της επιστολής της αντιπροσωπείας ζητώντας την αντικατάστασή του (με ημερομηνία 15 Μαΐου 2007). Τα σχετικά τμήματα της παρούσας

επιστολής έχουν ως εξής:

« ... η αντιπροσωπεία έχει ήδη κοινοποιήσει ανεπίσημα στον [αντισυμβαλλόμενο] μια σειρά ανησυχιών που συμμερίζεται η κυβέρνηση όσον αφορά όχι μόνο την ποιότητα της εργασίας που παράγει ο [καταγγέλλων], αλλά και την πολύ πιστή [sic] στάση του .

Το σχέδιο αρχικής έκθεσης που υπέβαλε ο επικεφαλής της ομάδας δεν ήταν ικανοποιητικό και δεν συμμορφώθηκε με το τυποποιημένο περιεχόμενο μιας αρχικής έκθεσης (ανατρέξτε με ευκολία στις παρατηρήσεις που υπέβαλε η αντιπροσωπεία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου). Οι ΠΙΠ [4] απαιτούσαν σαφώς να αναθεωρηθεί και να υποβληθεί εκ νέου η μεθοδολογία που παρουσιάζεται στην προσφορά [του αντισυμβαλλομένου] στην αρχική έκθεση, αλλά ο επικεφαλής της ομάδας παρέλειψε εντελώς αυτή την ουσιώδη πτυχή και επικεντρώθηκε μάλλον σε μια ευρεία και οικεία ανάλυση στον τομέα TVET [5] .

Η αντιπροσωπεία υπέβαλε δύο φορές παρατηρήσεις σχετικά με την αρχική έκθεση προκειμένου ο επικεφαλής της ομάδας να βελτιώσει την εν λόγω έκθεση, στην οποία λάβαμε πολύ αμυντικές και κακές απαντήσεις. Το TL προσπάθησε περαιτέρω να δημιουργήσει μια συγκρουσιακή κατάσταση μεταξύ της αντιπροσωπείας και της κυβέρνησης παρά τη συμφωνία τους για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης ανέφερε ότι πέρασε σημαντικό χρονικό διάστημα με το TL για να τον ενημερώσει σχετικά με την αποστολή και να τον βοηθήσει να βελτιώσει την έκθεση, αλλά το TL εξακολουθεί να μην φαίνεται να κατανοεί ή να μην έχει όραμα για την εκτέλεση της αποστολής. Θεωρείται ότι απλώς «δανείζει» ευρείες ιδέες και έννοιες από τα πρόσωπα που ερωτήθηκαν και δεν έχει προτείνει καμία σχετική και προορατική πρόταση σχετικά με τη μεθοδολογία για την εκπόνηση της μελέτης.

Η κυβέρνηση έχει πλέον εκφράσει ισχυρή προθυμία να δει τον επικεφαλής της ομάδας να αντικατασταθεί, καθώς αδυνατεί να αποδείξει τις απαραίτητες δεξιότητες και ικανότητες για να αναλάβει αυτή τη μελέτη. Η αντιπροσωπεία συμφωνεί πλήρως με την άποψη της κυβέρνησης.

...

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω και βάσει του άρθρου 17 των Γενικών Όρων της ΣΠΣ, δεδομένου ότι η κακή εκκίνηση έχει ήδη θέσει σε κίνδυνο την επιτυχή εκτέλεση της μελέτης για τη μεγάλη δυσαρέσκεια της κυβέρνησης, σας παρακαλούμε να προτείνετε κατάλληλη αντικατάσταση που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προσόντων ΠΙΠ και να είναι σύμφωνη με την Αντιπροσωπεία και την κυβέρνηση... ».

Επιχειρήματα του καταγγέλλοντος

18. Ο καταγγέλλων υποστήριξε κατ' ουσίαν ότι η ανωτέρω επιστολή ήταν « πλήρης αναληθής » και ότι δεν του δόθηκε η δυνατότητα να αντιδράσει στην κριτική της Επιτροπής. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων προέβαλε τα ακόλουθα επιχειρήματα.

19. Ο καταγγέλλων αναγνώρισε ότι έλαβε σχόλια από τον υπεύθυνο καθηκόντων της αντιπροσωπείας και τον σύμβουλο εκπαίδευσης της αντιπροσωπείας σχετικά με το σχέδιο της

αρχικής του έκθεσης. Σημειώνει ότι απαντά στις παρατηρήσεις αυτές και ότι συμφωνείται ότι θα προετοιμάσει και θα υποβάλει αναθεωρημένη έκθεση στην οποία θα ενσωματώνονται οι παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας. Εν τω μεταξύ, ωστόσο, η αντιπροσωπεία έλαβε μέτρα για την απομάκρυνσή του από την ανάθεση πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή της αναθεωρημένης έκθεσης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η αναθεωρημένη αρχική έκθεση επεκτάθηκε σε μεγάλο βαθμό στα μεθοδολογικά ζητήματα που περιγράφονται στην αρχική έκθεση έναρξης και ήταν το αποτέλεσμα μιας σειράς εμπειριστατωμένων συζητήσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, τον ανώτερο ερευνητή της συμβουλευτικής εταιρείας, καθώς και συμπεράσματα με βάση τη δική του εμπειρογνώσια και εμπειρία. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής να τον απομακρύνει, πριν ακόμη εξετάσει την αναθεωρημένη έκθεση, ήταν μια « εξαιρετική και απαράδεκτη πράξη κακής πίστης ».

20. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι η απάντησή του στις παρατηρήσεις του προσωπικού της αντιπροσωπείας δεν ήταν «αμυντική και ανεπαρκής», αλλά « λεπτομερής και ισχυρή », όπως αναμένεται από τον επικεφαλής της ομάδας.

21. Επιπλέον, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η επιστολή της αντιπροσωπείας περιείχε ορισμένους ισχυρισμούς που υπερέβαιναν τα σημεία που είχαν προηγουμένως θιγεί από το προσωπικό της. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η κατηγορία ότι « προσπαθούσε να δημιουργήσει μια συγκρουσιακή κατάσταση μεταξύ της αντιπροσωπείας και της κυβέρνησης της [χώρας Χ] » ήταν φρικτή, αβάσιμη και αβάσιμη. Αν είχε την άποψη ότι η παρουσία του δημιουργούσε δυσκολίες μεταξύ της κυβέρνησης της χώρας Χ (η «κυβέρνηση») και της αντιπροσωπείας είχε τεθεί υπόψη του, θα είχε εγκαταλείψει οικειοθελώς την υπηρεσία παροχής συμβουλών.

22. Ο καταγγέλλων πρόσθεσε ότι, παρομοίως, η εικαζόμενη έλλειψη κατανόησης και οράματος, ή ο ισχυρισμός ότι « δεν επέδειξε τις απαραίτητες δεξιότητες και ικανότητες », δεν είχε ποτέ υποπέσει στην αντίληψή του από τον εκπρόσωπο της κυβέρνησης ή από οποιονδήποτε άλλο. Επανέλαβε ότι, ως εκ τούτου, δεν του δόθηκε η ευκαιρία να συζητήσει και να αντικρούσει αυτούς τους ισχυρισμούς.

23. Ο ισχυρισμός ότι « δανειζόταν ευρείες ιδέες και έννοιες από τα πρόσωπα που ερωτήθηκαν και δεν είχε προτείνει τις δικές του προορατικές προτάσεις σχετικά με τη μεθοδολογία για την ανάλυση της μελέτης » ήταν αναληθές. Δεν θεωρούσε τον εαυτό του ως το είδος του συμβούλου που φτάνει από το εξωτερικό με προσχεδιασμένες λύσεις, αλλά μάλλον κάποιον που επιδιώκει να πλαισιώσει προσεγγίσεις και μεθοδολογίες εντός των τοπικών συνθηκών, με σκοπό να εξασφαλίσει καλύτερες πιθανότητες επιτυχίας και βιωσιμότητας.

24. Ο καταγγέλλων σημείωσε ότι ο υποτιθέμενος « εκπρόσωπος της κυβέρνησης » είχε συμφωνήσει με την έκθεση πριν υποβληθεί στην αντιπροσωπεία. Πρόσθεσε ότι πέρασε κάποιο χρόνο συζητώντας την έκθεση με αυτό το πρόσωπο, δεδομένου ότι είχε ενημερωθεί ότι ο τελευταίος ενεργούσε για λογαριασμό της κυβέρνησης. Ωστόσο, δεν ήταν « σημαντικό χρονικό διάστημα » διότι ο αντιπρόσωπος αποδέχθηκε την αρχική έκθεση με εξαίρεση μία ή δύο τροπολογίες επί των πραγματικών περιστατικών.

25. Ο καταγγέλλων επισήμανε επίσης ότι ο ισχυρισμός ότι είχε « *εμπόλεμη στάση* » ήταν μια « *αστήρικτη και ασυγχώρητη προσωπική επίθεση* » κατά του χαρακτήρα του. Υποψιάζεται ότι η προσωπική εχθρότητα ορισμένων υπαλλήλων της αντιπροσωπείας προς αυτόν οδήγησε στην απόλυσή του.

Η θέση της Επιτροπής

26. Κατά τη γνώμη της, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν είχε συμβατική σχέση με τον καταγγέλλοντα, δεδομένου ότι τα μέρη της σύμβασης ήταν η ίδια και ο αντισυμβαλλόμενος. Η Επιτροπή παρέπεμψε στο άρθρο 4.3 των Γενικών Όρων, το οποίο προβλέπει ότι « *καμία σύμβαση υπεργολαβίας δεν μπορεί να δημιουργήσει συμβατικές σχέσεις μεταξύ οποιουδήποτε υπεργολάβου και της αναθέτουσας αρχής* ».

27. Όσον αφορά την εικαζόμενη παράλειψη ενημέρωσης του καταγγέλλοντος και σεβασμού του δικαιώματός του ακρόασης, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το άρθρο 6.1 της συνολικής εντολής της σύμβασης-πλαisiού καθόριζε σαφώς ότι όλες οι επικοινωνίες σχετικά με τη σύμβαση-πλαίσιο έπρεπε να πραγματοποιούνται μεταξύ του αντισυμβαλλομένου και της Επιτροπής. Ειδικότερα, το άρθρο 6.1 όριζε ότι « *στην περίπτωση κοινοπραξίας, ο επικεφαλής εταίρος είναι τελικά υπεύθυνος για όλες τις συμβατικές και οικονομικές πτυχές της ΣΠ και τις επιμέρους αναθέσεις και αποτελεί το μόνο επίσημο σημείο επαφής μεταξύ του αντισυμβαλλομένου και της αναθέτουσας αρχής* ». Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν είχε καμία υποχρέωση να ενημερώσει άμεσα τον καταγγέλλοντα. Εναπόκειται στον ανάδοχο να δώσει στον καταγγέλλοντα οδηγίες στον τομέα της διαχείρισης του έργου και να τον ενημερώσει για κάθε σχετικό ζήτημα που αφορά το έργο. Από την άλλη πλευρά, ο ανάδοχος είχε ενημερωθεί δεόντως από την Αντιπροσωπεία (μέσω τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και ηλεκτρονικών μηνυμάτων) σχετικά με την έλλειψη ικανοποίησης της Επιτροπής και της κυβέρνησης από το έργο του καταγγέλλοντος.

28. Επιπλέον, και σε αντίθεση με όσα υπέβαλε ο καταγγέλλων, η αντιπροσωπεία τον ενημέρωσε σαφώς δύο φορές ότι η έκθεσή του δεν ήταν ικανοποιητική και τον κάλεσε να επικοινωνήσει με την αντιπροσωπεία σε περίπτωση που χρειαζόνταν διευκρινίσεις. Προς επίρρωση του επιχειρήματος αυτού, η Επιτροπή διαβίβασε αντίγραφα δύο ηλεκτρονικών μηνυμάτων που απέστειλε η αντιπροσωπεία στον καταγγέλλοντα στις 8 και 10 Μαΐου 2007.

29. Η Επιτροπή εξήγησε ότι, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων ήταν απρόθυμος να απαντήσει στις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας, η τελευταία δεν έκανε καμία περαιτέρω προσπάθεια να επικοινωνήσει μαζί του, αλλά κάλεσε τον συντονιστή του έργου να βρει λύση.

30. Όσον αφορά την εικαζόμενη μη τήρηση της προθεσμίας που τάχθηκε για την αναθεωρημένη έκθεση πριν από τη λήψη μέτρων για την απομάκρυνση του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή επισήμανε ότι, στις 14 Μαΐου 2007, η αντιπροσωπεία συμφώνησε με τον αντισυμβαλλόμενο να δώσει στον καταγγέλλοντα δύο ακόμη ημέρες για την εκπόνηση αναθεωρημένης αρχικής έκθεσης. Η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον ανάδοχο ότι η κυβέρνηση επιθυμούσε την αναθεωρημένη έκδοση το αργότερο έως τις 16 Μαΐου 2007.

31. Η Επιτροπή σημείωσε επίσης ότι, στις 15 Μαΐου 2007, ένας εκπρόσωπος της κυβέρνησης κάλεσε την αντιπροσωπεία να την ενημερώσει ότι, κατά την άποψή του, μετά τη συζήτηση της έκθεσης με τον καταγγέλλοντα, η αναθεωρημένη έκδοση της έκθεσης (την οποία επρόκειτο να παρουσιάσει ο καταγγέλλων) δεν αποτύπωσε τα ουσιώδη στοιχεία της εφαρμογής της μελέτης και θα πρέπει οπωσδήποτε να αναδιατυπωθεί. Εκφράζει τις ανησυχίες του σχετικά με την εκτέλεση της μελέτης καθαυτής και ενημερώνει την αντιπροσωπεία ότι θεωρεί σκόπιμο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα.

32. Την ίδια ημέρα, δηλαδή στις 15 Μαΐου 2007, οι υπηρεσίες της αντιπροσωπείας συναντήθηκαν με τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας για να συζητήσουν τις πιθανές επιλογές.

33. Στις 16 Μαΐου 2007, η αντιπροσωπεία επικοινωνήσε με τον ανάδοχο, ενημερώνοντάς τον για τις παρατηρήσεις της κυβέρνησης σχετικά με την έκθεση και επιζητώντας τη θέση της. Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο αντισυμβαλλόμενος εξήγησε ότι η αρχική έκθεση, όπως αναθεωρήθηκε από τον καταγγέλλοντα, δεν θα αποσταλεί στην αντιπροσωπεία. Με ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε ο αντισυμβαλλόμενος στην αντιπροσωπεία στις 16 Μαΐου 2007, στις 6:38 μ.μ., ζήτησε από την εν λόγω αντιπροσωπεία να αποστείλει επίσημη επιστολή ζητώντας την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος.

34. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η επιστολή της με την οποία ζητούσε την απομάκρυνση του καταγγέλλοντος είχε ημερομηνία 15 Μαΐου 2007, αλλά ότι εστάλη μόλις στις 16 Μαΐου 2007, μετά τη λήξη της προθεσμίας και ότι δεν είχε παραληφθεί αναθεωρημένη έκθεση. Η Επιτροπή διαβίβασε αντίγραφο του ηλεκτρονικού της μηνύματος στον αντισυμβαλλόμενο, συνοδευόμενο από την εν λόγω επιστολή. Από το αντίγραφο του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προέκυψε ότι η αντιπροσωπεία το απέστειλε στον αντισυμβαλλόμενο στις 16 Μαΐου 2007, ώρα 6:39 μ.μ., ως άμεση απάντηση στο ανωτέρω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έλαβε από τον ανάδοχο στις 6:38 μ.μ. Η Επιτροπή εξήγησε ότι η επιστολή είχε ημερομηνία 15 Μαΐου 2007, διότι είχε ετοιμαστεί κατά την ημερομηνία αυτή, ώστε να είναι έτοιμη για συζήτηση με τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας. Δεδομένου του σύντομου χρονικού πλαισίου και των δημοσιονομικών περιορισμών για την εν λόγω μελέτη, η αντιπροσωπεία δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να χορηγήσει στον καταγγέλλοντα πρόσθετο χρόνο. Κατά συνέπεια, μετά τη λήξη της νέας προθεσμίας, η απόφαση να ζητηθεί η αντικατάσταση του καταγγέλλοντος έπρεπε να ληφθεί γρήγορα προκειμένου να εξασφαλιστεί η επιτυχής έκβαση της αποστολής.

35. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η αντιπροσωπεία ουδέποτε έλαβε επισήμως την αναθεωρημένη έκδοση της έκθεσης του καταγγέλλοντος. Σύμφωνα με το άρθρο 3.3 της συνολικής εντολής της σύμβασης-πλαισίου, ήταν ευθύνη του αντισυμβαλλομένου να διασφαλίζει την ποιότητα των εκθέσεων που υποβάλλονται. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την απόφαση του αντισυμβαλλομένου να μην παρουσιάσει την αναθεωρημένη έκδοση της έκθεσης που εκπονήθηκε από τον καταγγέλλοντα. Η Επιτροπή θεώρησε ότι, κατά την άποψη του αντισυμβαλλομένου, η αναθεωρημένη έκθεση δεν πληρούσε τις απαιτήσεις ποιότητας των όρων εντολής.

36. Το αίτημα που απηύθυνε η αντιπροσωπεία στον αντισυμβαλλόμενο για αντικατάσταση του καταγγέλλοντος βασίστηκε στο άρθρο 17 των Γενικών Όρων της σύμβασης-πλαισίου, το οποίο

προβλέπει τα εξής:

« ... κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης και βάσει γραπτού και αιτιολογημένου αιτήματος, η Αναθέτουσα Αρχή μπορεί να ζητήσει την αντικατάσταση εάν κρίνει ότι ένα μέλος του προσωπικού είναι αναποτελεσματικό ή δεν εκτελεί τα καθήκοντά του βάσει της σύμβασης ».

37. Η Επιτροπή εξήγησε ότι οι παρατηρήσεις που ο καταγγέλλων θεώρησε δυσφημιστικές έγιναν σε σχέση με τον τόνο των απαντήσεων του καταγγέλλοντος στα προηγούμενα αιτήματα της αντιπροσωπείας για βελτίωση της έκθεσης. Σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε στις 14 Μαΐου 2007, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον αντισυμβαλλόμενο ότι η απάντηση του καταγγέλλοντος δεν ήταν αυτή που αναμενόταν στην περίπτωση αυτή (« η επακόλουθη απάντηση στις παρατηρήσεις μας θεωρείται απαράδεκτη και σαφώς μη εποικοδομητική »). Στο ίδιο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε επίσης τον ανάδοχο ότι η κυβέρνηση είχε εκφράσει ανησυχίες σχετικά με το γεγονός ότι η απάντηση του καταγγέλλοντος θα μπορούσε να δημιουργήσει συγκρουσιακή κατάσταση μεταξύ της αντιπροσωπείας και της κυβέρνησης.

38. Η Επιτροπή σημείωσε ότι κατανοούσε την απογοήτευση του καταγγέλλοντος για το γεγονός ότι η αντιπροσωπεία δεν επέστησε την προσοχή του στο περιεχόμενο της επιστολής της αντιπροσωπείας της 15ης Μαΐου 2007. Ωστόσο, η Επιτροπή έκρινε ότι η αντιπροσωπεία ενημέρωσε δεόντως και πλήρως τον ανάδοχο για κάθε στοιχείο που αναφέρεται στην εν λόγω επιστολή πριν από την αποστολή της επιστολής. Η αντιπροσωπεία ενήργησε σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της συνολικής εντολής, που αναφέρεται στο σημείο 27 ανωτέρω. Εάν ο αντισυμβαλλόμενος θεωρούσε ότι τα επιχειρήματα και το αίτημα που περιέχονται στην επιστολή της αντιπροσωπείας ήταν εσφαλμένα ή ακατάλληλα, θα ήταν ευθύνη του αντισυμβαλλομένου να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για την επιστολή της αντιπροσωπείας, να λάβει τη γνώμη του και να αμφισβητήσει το αίτημα και τα επιχειρήματα της αντιπροσωπείας. Ωστόσο, το αίτημα της αντιπροσωπείας για αντικατάσταση του καταγγέλλοντος ουδέποτε αμφισβητήθηκε από τον ανάδοχο, ο οποίος γνώριζε τις αιτιολογήσεις που περιείχε, και συμφώνησε κατ' αρχήν με αυτό.

39. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε επίσης ότι δεν υπήρχε προσωπική εχθρότητα εκ μέρους του προσωπικού της αντιπροσωπείας, όπως ισχυρίζεται ο καταγγέλλων. Το μόνο συμφέρον της αντιπροσωπείας ήταν να εξασφαλίσει μια υπηρεσία αποδεκτή από την ίδια και την κυβέρνηση. Αυτό συνεπάγεται κατ' ανάγκη τον έλεγχο και τον ποιοτικό έλεγχο των εργασιών παροχής συμβουλών. Το προσωπικό της δεν εξέφρασε σε κανένα σημείο την οργή του προς τον καταγγέλλοντα, είτε εντός είτε εκτός της αντιπροσωπείας. Το σύνολο της αντιπροσωπείας που ζήτησε από τον καταγγέλλοντα ήταν να συμμορφωθεί με τους όρους εντολής, τους οποίους είχε αποδεχθεί ο αντισυμβαλλόμενος, και να αναθεωρήσει την έκθεση, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας. Δόθηκε στον καταγγέλλοντα επαρκής χρόνος για να ενεργήσει αναλόγως.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

40. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι ο απολογισμός της Επιτροπής παρέλειψε ορισμένα γεγονότα. Ειδικότερα, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι το προσωπικό της

αντιπροσωπείας απέστειλε δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε εκπρόσωπο της κυβέρνησης σχετικά με τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος σχετικά με τις παρατηρήσεις που είχε παράσχει η αντιπροσωπεία σχετικά με το σχέδιο αρχικής έκθεσης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα εν λόγω μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου περιείχαν εσφαλμένα σχόλια. Σημείωσε ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε ούτε συμπεριέλαβε αυτά τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη γνώμη της. Ανέφερε ότι ένας εκπρόσωπος της κυβέρνησης του έδειξε ένα από τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απεστάλησαν στις 11 Μαΐου 2009.

41. Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε μία από τις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας σε σχέση με την έκθεσή του. Η εν λόγω παρατήρηση είχε ως εξής: « Έχω μια αλλεργική αντίδραση σε αυτού του είδους τις δηλώσεις που ακούγονται σαν *tumbo-jumbo*. Τι μας λέει; » Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η σωστή επαγγελματική προσέγγιση θα ήταν να ζητήσει διευκρινίσεις, αντί να κάνει τέτοιες παρατηρήσεις.

42. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι εκπρόσωπος της κυβέρνησης τον πληροφόρησε ότι ο ίδιος και ο προκάτοχός του αντιμετώπιζαν δυσκολίες συνεργασίας με την Επιτροπή. Προτείνει στον καταγγέλλοντα ότι, προκειμένου να αποφευχθούν περιττές δυσκολίες με την αντιπροσωπεία όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων, ο αντισυμβαλλόμενος θα μπορούσε να εξετάσει το ενδεχόμενο υποβολής των εκθέσεων του καταγγέλλοντος απευθείας σε αυτόν και στη συνέχεια να δώσει αντίγραφο στην αντιπροσωπεία προς αναφορά.

43. Ο καταγγέλλων ανέφερε επίσης ότι έλαβε ηλεκτρονικό μήνυμα από την εταιρεία συμβούλων που τον είχε αναθέσει, ενημερώνοντάς τον ότι η αντιπροσωπεία αρνήθηκε να σχολιάσει το αναθεωρημένο σχέδιο αρχικής έκθεσης του, παρά το γεγονός ότι είχε συμφωνήσει προηγουμένως να το πράξει.

44. Ο καταγγέλλων εξήγησε ότι ενημερώθηκε για την απόλυσή του μόλις στις 17 Μαΐου 2007. Υποστήριξε επίσης ότι η εταιρεία συμβούλων που τον είχε αναθέσει ήταν πολύ ικανοποιημένη με την αναθεωρημένη αρχική του έκθεση και του υπέδειξε ότι η αντιπροσωπεία δεν θα είχε αποδεχθεί τίποτα που παρήγαγε.

45. Σημείωσε επίσης ότι έλαβε ηλεκτρονικό μήνυμα από εκπρόσωπο της κυβέρνησης που τον ενημέρωσε ότι ο τελευταίος προσπάθησε να τον κρατήσει στη θέση του, αλλά ότι η αντιπροσωπεία ήταν ασυμβίβαστη. Δεδομένου ότι η αντιπροσωπεία ήταν ισχυρός χορηγός βοήθειας, η θέση της δεν μπορούσε να αγνοηθεί.

46. Ο καταγγέλλων σχολίασε περαιτέρω τη δήλωση της Επιτροπής ότι η επιστολή της αντιπροσωπείας της 15ης Μαΐου 2007 ήταν απλώς ένα σχέδιο. Υποστήριξε ότι η εταιρία που τον προσέλαβε προφανώς θεωρούσε την επιστολή ως επιστολή απολύσεως και κατήγγειλε τη σύμβασή του από τις 15 Μαΐου 2007. Δεδομένου ότι το σχέδιο της 15ης Μαΐου 2007 δεν τροποποιήθηκε στη συνέχεια καθ' οιονδήποτε τρόπο, αυτό υποδηλώνει σθεναρά ότι η αντιπροσωπεία σκόπευε να διαγράψει τον καταγγέλλοντα, ανεξάρτητα από τη συμφωνία της να περιμένει την αναθεωρημένη έκθεση.

47. Ο καταγγέλλων επισήμανε ότι ουδέποτε αμφισβήτησε την ανάγκη τροποποίησης του

σχεδίου αρχικής έκθεσης. Τονίζει ότι ενσωμάτωσε στην αναθεωρημένη αρχική έκθεση όλες τις παρατηρήσεις που έλαβε από την αντιπροσωπεία και ότι υπέβαλε την αναθεωρημένη έκθεση εγκαίρως. Σημείωσε ότι το απέστειλε στον ανάδοχο στις 16 Μαΐου 2007, στις 4.45 μ.μ.

48. Ο καταγγέλλων σημείωσε επίσης ότι, αφενός, η αντιπροσωπεία επικοινωνούσε απευθείας μαζί του σχετικά με το σχέδιο αρχικής έκθεσης και, αφετέρου, υποστήριξε ότι όλες οι ανακοινώσεις έπρεπε να υποβληθούν μέσω του αντισυμβαλλομένου. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η αντιπροσωπεία ήταν επομένως εξαιρετικά επιλεκτική και ασυνεπής στην ερμηνεία των πρωτοκόλλων επικοινωνίας. Ο καταγγέλλων διαφώνησε επίσης με το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ενημερώθηκε δύο φορές ότι η αρχική έκθεση που είχε εκπονήσει δεν ήταν ικανοποιητική. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, αυτό έγινε μόνο μία φορά, στο ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε η Επιτροπή στις 8 Μαΐου 2007.

49. Ο καταγγέλλων σημείωσε ότι εξακολουθεί να πιστεύει ότι η απομάκρυνσή του οφείλεται σε προσωπική εχθρότητα προς αυτόν εκ μέρους του προσωπικού της αντιπροσωπείας. Υπέθεσε ότι η αντιπροσωπεία δεν μπορούσε να αναλάβει δράση εναντίον του, εκτός εάν είχε τουλάχιστον τη σιωπηρή έγκριση ορισμένων εκπροσώπων της κυβέρνησης. Στο πλαίσιο αυτό, υποψιάστηκε ότι οι υπάλληλοι της αντιπροσωπείας θα μπορούσαν να επιχειρήσουν « να ασκήσουν πίεση στους εκπροσώπους μιας εθνικής κυρίαρχης κυβέρνησης... προκειμένου να εξασφαλίσουν τη δική τους ατζέντα ».

50. Ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι δεν είχαν παρασχεθεί αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την υποτιθέμενη δυσαρέσκεια της κυβέρνησης για το έργο του ή την υποτιθέμενη επιθυμία της να τον δει να απομακρύνεται από την αποστολή.

51. Τέλος, ο καταγγέλλων διαφώνησε με την ερμηνεία του άρθρου 41 του Χάρτη από την Επιτροπή και του άρθρου 16 του ECGAB, σύμφωνα με τα οποία ήταν ευθύνη κάποιου άλλου να τον ενημερώσει σχετικά με τους ισχυρισμούς που διατυπώνονται στην επιστολή της αντιπροσωπείας, διότι αυτός, ο θιγόμενος, δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση με τον αντισυμβαλλόμενο. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή, προχωρώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, υπονόμισε την ίδια την ουσία των προσωπικών δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα ανωτέρω άρθρα και, ως εκ τούτου, παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή απλώς προσπάθησε να αποκρύψει τις ευθύνες της και να αποφύγει τη λογοδοσία.

Επί του ελέγχου του φακέλου της Επιτροπής

52. Μετά από προσεκτική ανάλυση των επιχειρημάτων των μερών και των αποδεικτικών στοιχείων που παρουσιάστηκαν κατά την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι ήταν αναγκαία η επιθεώρηση του φακέλου της Επιτροπής. Ο έλεγχος διενεργήθηκε από τις υπηρεσίες του στις 13 Οκτωβρίου 2009.

53. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι τα περισσότερα από τα έγγραφα που περιέχονται στον φάκελο είχαν ήδη παρασχεθεί στον Διαμεσολαβητή είτε από την Επιτροπή είτε από τον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, ο φάκελος της Επιτροπής περιείχε επίσης τα ακόλουθα δύο έγγραφα,

τα οποία δεν είχαν προηγουμένως τεθεί στη διάθεση του Διαμεσολαβητή:

I) αντίγραφο της επιστολής που απηύθυνε στις 4 Ιανουαρίου 2008 η κυβέρνηση σε δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί τον καταγγέλλοντα, και

(II) αντίγραφο επιστολής σχετικά με την απόλυση του καταγγέλλοντος, την οποία απέστειλε η κυβέρνηση στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας στις 6 Δεκεμβρίου 2007.

54. Αφού έλαβε αντίγραφο της έκθεσης επιθεώρησης, ο καταγγέλλων εξήγησε ότι γνώριζε την επιστολή που απέστειλε η κυβέρνηση στους νομικούς του συμβούλους. Ωστόσο, δεν γνώριζε για την επιστολή που απηύθυνε στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Επιτροπής, η οποία απεστάλη στις 6 Δεκεμβρίου 2007. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων ζήτησε αντίγραφο της επιστολής αυτής.

55. Ο καταγγέλλων διευκρίνισε περαιτέρω ότι οι νομικοί του σύμβουλοι απέστειλαν επιστολή στον εκπρόσωπο της κυβέρνησης, δεδομένου ότι πίστευαν ότι ο τελευταίος τον δυσφήμιζε. Ωστόσο, δεν έχει γίνει ακόμη καμία νομική ενέργεια εναντίον του εν λόγω προσώπου.

56. Τέλος, ο καταγγέλλων ρώτησε αν, κατά την εξέταση του φακέλου της Επιτροπής, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή διαπίστωσαν ότι ορισμένα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αντηλλάγησαν μεταξύ της αντιπροσωπείας και του εκπροσώπου της κυβέρνησης περιείχαν τα σχόλια που θεωρούσε άστοχα σχετικά με το έργο του (βλ. σημείο 40 ανωτέρω). Παρατήρησε ότι αν αυτά τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν περιλαμβάνονταν στον φάκελο, αυτό θα παρείχε περαιτέρω στήριξη στην καταγγελία του.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

Προκαταρκτική παρατήρηση

57. Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την έκθεση ελέγχου που διενεργήθηκε από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ζήτησε αντίγραφο ενός από τα έγγραφα που αναφέρονται στην παρούσα έκθεση (βλ. σημείο 54 ανωτέρω). Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά τη διάρκεια του ελέγχου, η Επιτροπή επισήμανε ότι θεωρούσε το έγγραφο αυτό εμπιστευτικό. Ο Διαμεσολαβητής θα ήθελε να υπενθυμίσει, στο πλαίσιο αυτό, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 των διατάξεων εφαρμογής του, οι καταγγέλλοντες δεν έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικά έγγραφα ή εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνονται κατόπιν των επιθεωρήσεών του. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν είναι σε θέση να γνωστοποιήσει αντίγραφο του εν λόγω εγγράφου στον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, ο καταγγέλλων είναι ελεύθερος να ζητήσει από την Επιτροπή πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο.

58. Η παρούσα αιτίαση αφορά δύο βασικά ζητήματα. Πρώτον, το ζήτημα αν η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της να ζητήσει, με την επιστολή της 15ης Μαΐου 2007, την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος (η ουσιαστική πτυχή). Δεύτερον, η εικαζόμενη παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης του καταγγέλλοντος (η διαδικαστική πτυχή). Ως εκ τούτου, η ανάλυση του Διαμεσολαβητή θα επικεντρωθεί σε αυτές τις δύο πτυχές.

Επί της συλλογιστικής της Επιτροπής

59. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι, στην επιστολή της με ημερομηνία 15 Μαΐου 2007, η αντιπροσωπεία διατύπωσε ορισμένες παρατηρήσεις που την οδήγησαν να ζητήσει την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος ως επικεφαλής της ομάδας. Οι εκτιμήσεις αυτές αφορούσαν i) την ποιότητα των εργασιών που παρήγαγε ο καταγγέλλων, ii) τη συμπεριφορά του και iii) τη θέση της κυβέρνησης της χώρας Χ.

60. Όσον αφορά την εξέταση (i), είναι σαφές ότι η αντιπροσωπεία δεν ήταν ικανοποιημένη με το πρώτο σχέδιο της αρχικής έκθεσης. Είναι επίσης σαφές ότι ο καταγγέλλων δέχθηκε ότι το εν λόγω σχέδιο πρέπει να αναθεωρηθεί και να βελτιωθεί. Ωστόσο, φαίνεται ότι ο αντισυμβαλλόμενος δεν υπέβαλε το αναθεωρημένο σχέδιο του καταγγέλλοντος στην αντιπροσωπεία, εμποδίζοντας έτσι την αξιολόγησή του από την αντιπροσωπεία. Ο Διαμεσολαβητής δεν έλαβε αντίγραφο του εν λόγω εγγράφου. Ως εκ τούτου, δεν είναι σε θέση να καθορίσει αν η ποιότητα του έργου του καταγγέλλοντος άξιζε την απόφαση της αντιπροσωπείας να ζητήσει την αντικατάστασή του. Σε κάθε περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η αιτιολόγηση της αντιπροσωπείας για την αίτηση αντικατάστασης του καταγγέλλοντος δεν βασίστηκε στο περιεχόμενο της αναθεωρημένης έκθεσης.

61. Παρόμοιες εκτιμήσεις ισχύουν όσον αφορά την εμπιστοσύνη της αντιπροσωπείας στη συμπεριφορά του καταγγέλλοντος. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι, στην αντίδρασή του στις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας σχετικά με την αρχική του έκθεση, ο καταγγέλλων εξέφρασε τις απόψεις του με κάποια δύναμη. Τούτου λεχθέντος, ορισμένες από τις παρατηρήσεις της αντιπροσωπείας, και ιδίως αυτές που αναφέρονται στο σημείο 41 ανωτέρω, διατυπώθηκαν με μάλλον έντονο τρόπο.

62. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στη θέση που υιοθέτησε η κυβέρνηση, κατά μείζονα λόγο εφόσον υπάρχουν συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το θέμα αυτό. Επιπλέον, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι θα είχε εγκαταλείψει οικειοθελώς τη θέση του, εάν είχε τεθεί υπόψη του ότι η παρουσία του δημιουργούσε δυσκολίες μεταξύ της κυβέρνησης και της αντιπροσωπείας.

63. Σύμφωνα με την επιστολή της αντιπροσωπείας της 15ης Μαΐου 2007, η κυβέρνηση εξέφρασε ανησυχίες σχετικά με τις επιδόσεις του καταγγέλλοντος και εξέφρασε « *ισχυρή προθυμία* » να τον απομακρύνει από τη θέση του.

64. Από τα έγγραφα που ελέγχθηκαν από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή προκύπτει σαφώς ότι οι δηλώσεις της αντιπροσωπείας στην εν λόγω επιστολή αντιστοιχούσαν στην πραγματική θέση της κυβέρνησης της χώρας Χ. Αρκεί να αναφέρει ότι, στην επιστολή που απηύθυνε η κυβέρνηση στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί τον καταγγέλλοντα, επισημάνθηκε ότι, μολονότι η επιστολή της 15ης Μαΐου 2007 συντάχθηκε από την αντιπροσωπεία, αντιπροσώπευε την άποψη της κυβέρνησης.

65. Ο Διαμεσολαβητής έχει επίγνωση του γεγονότος ότι ο καταγγέλλων υποπτεύθηκε την

Αντιπροσωπεία ότι ασκούσε πίεση στην κυβέρνηση και εξέφρασε την άποψη ότι ο πραγματικός λόγος της απόλυσής του ήταν η εχθρότητα της αντιπροσωπείας απέναντί του. Ωστόσο, κανένα από τα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής που ελέγχθηκαν από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή δεν υποστηρίζει αυτή τη θεωρία. Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε διάφορα ηλεκτρονικά μηνύματα προς υποστήριξη της εκδοχής των γεγονότων του. Ωστόσο, και παρά το γεγονός ότι κλήθηκε να το πράξει, ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε τέτοια μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον Διαμεσολαβητή. Ο καταγγέλλων επισήμανε ότι δεν διέθετε πλέον τα εν λόγω ηλεκτρονικά μηνύματα και, ως εκ τούτου, δεν ήταν σε θέση να τα παράσχει.

66. Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε περαιτέρω στην αλληλογραφία μεταξύ της αντιπροσωπείας και της κυβέρνησης, την οποία ισχυρίστηκε ότι του αποδείχθηκε και η οποία, κατά την άποψή του, συνιστούσε περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της καταγγελίας του (βλ. σημείο 40 ανωτέρω). Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε αντίγραφα της εν λόγω αλληλογραφίας και ότι κατά τη διάρκεια του ελέγχου δεν βρέθηκε κανένα ίχνος τέτοιας αλληλογραφίας. Επιπλέον, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι ο φάκελος που υποβλήθηκε στους εκπροσώπους του Διαμεσολαβητή ενδέχεται να ήταν ελλιπής.

67. Ο καταγγέλλων επέστησε την προσοχή στο γεγονός ότι η επιστολή της αντιπροσωπείας με την οποία ζητούσε την αντικατάστασή του είχε ημερομηνία 15 Μαΐου 2007, ενώ είχε συμφωνηθεί ότι έπρεπε μέχρι τις 16 Μαΐου 2007 να υποβάλει την αναθεωρημένη αρχική του έκθεση. Ο Διαμεσολαβητής συμφωνεί ότι η ημερομηνία της σχετικής επιστολής, εκ πρώτης όψεως, δημιουργεί την εντύπωση ότι η αντιπροσωπεία ενήργησε άδικα αποφασίζοντας για την πορεία δράσης της, χωρίς να περιμένει να δει την αναθεωρημένη αρχική έκθεση. Ωστόσο, η Επιτροπή εξήγησε ότι εκπρόσωπος της κυβέρνησης επικοινωνήσε με την αντιπροσωπεία στις 15 Μαΐου 2007 και εξέφρασε την άποψη ότι η επικείμενη αναθεωρημένη έκδοση της αρχικής έκθεσης εξακολουθεί να μην παρέχει τα αναμενόμενα και ότι θεωρεί σκόπιμο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα. Η Επιτροπή εξήγησε περαιτέρω ότι η αντιπροσωπεία συνεδρίασε στις 15 Μαΐου 2007 για να συζητήσει τις πιθανές επιλογές και ότι η επιστολή της 15ης Μαΐου 2007 είχε συνταχθεί σε ετοιμότητα για συζητήσεις με τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας την ίδια ημέρα. Τόνισε ότι η σχετική επιστολή απεστάλη μόλις στις 16 Μαΐου 2007, αφού ο αντισυμβαλλόμενος ζήτησε την αποστολή της. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι οι εξηγήσεις αυτές είναι εύλογες και ότι, επιπλέον, επιβεβαιώνονται από το περιεχόμενο του φακέλου που ελέγχθηκε από τις υπηρεσίες του. Φυσικά, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η απόφαση για την αποστολή της εν λόγω επιστολής ελήφθη ήδη στις 15 Μαΐου 2007, γεγονός που εξηγεί επίσης τους λόγους για τους οποίους η επιστολή αυτή φέρει την ημερομηνία αυτή. Ωστόσο, ακόμη και αν συνέβαινε αυτό, ο Διαμεσολαβητής δεν είναι πεπεισμένος ότι η αντιπροσωπεία ενήργησε λόγω εχθρότητας ή αθέμιτης συμπεριφοράς, δεδομένου ότι, μέχρι τότε, είχε ήδη ενημερωθεί ότι η κυβέρνηση επιθυμούσε την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος.

68. Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που έχει στη διάθεσή του, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο καταγγέλλων δεν απέδειξε τον ουσιαστικό ισχυρισμό του, ήτοι ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς το αίτημα, το οποίο διατυπώθηκε στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007, για την αντικατάστασή του ως επικεφαλής ομάδας. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπιστώνει κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

Η εικαζόμενη παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης

69. Όσον αφορά την εικαζόμενη παράλειψη ακρόασης του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17 των Γενικών Όρων, η Επιτροπή είχε *το δικαίωμα, «βάσει γραπτής και αιτιολογημένης αίτησης»*, να ζητήσει από τον αντισυμβαλλόμενο την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος, εάν θεωρούσε ότι ο τελευταίος ήταν «*ανεπαρκής ή δεν εκτελεί τα καθήκοντά του στο πλαίσιο της σύμβασης*». Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, πριν από την υποβολή ενός τέτοιου αιτήματος, έπρεπε να δοθεί στο μέρος στο οποίο επρόκειτο να υποβληθεί το εν λόγω αίτημα, δηλαδή στον αντισυμβαλλόμενο, η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο να προβεί σε μια τέτοια ενέργεια. Ωστόσο, ο καταγγέλλων δεν ισχυρίζεται ότι ο αντισυμβαλλόμενος δεν είχε ακουστεί, αλλά ότι η Επιτροπή όφειλε να του δώσει, δηλαδή στον καταγγέλλοντα, τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του προτού ζητήσει από τον αντισυμβαλλόμενο να τον αντικαταστήσει. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί εδώ η εικαζόμενη παράλειψη ακρόασης του καταγγέλλοντος.

70. Ο καταγγέλλων δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι η σύμβασή του ήταν με την εταιρεία που τον προσέλαβε για την ανάθεση, ήτοι μέλος της κοινοπραξίας, και ότι δεν είχε καμία συμβατική σχέση με την Επιτροπή. Ο καταγγέλλων δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει καμία διάταξη στη σύμβαση της Επιτροπής με τον αντισυμβαλλόμενο, ή οποιαδήποτε άλλη νομικά δεσμευτική διάταξη η οποία, κατά τον χρόνο των γεγονότων, θα υποχρέωνε την Επιτροπή να τον ακούσει πριν κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 17 των γενικών όρων. Η Συνθήκη της Λισαβόνας κατέστησε τον Χάρτη (και επομένως το άρθρο 41) νομικά δεσμευτικό (βλ. άρθρο 6 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση) από την 1η Δεκεμβρίου 2009. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η σχετική συμπεριφορά της Επιτροπής πρέπει να αξιολογηθεί βάσει του νόμου όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των επίμαχων γεγονότων, δηλαδή τον Μάιο του 2007.

71. Η απόφαση της αντιπροσωπείας να ζητήσει από τον αντισυμβαλλόμενο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα επηρέασε δυσμενώς τον τελευταίο. Το αίτημά της είχε ως αποτέλεσμα την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος ως επικεφαλής ομάδας και τη λύση της σύμβασής του σχετικά με το εν λόγω έργο. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, ελλείψει νομικής υποχρέωσης προς τούτο, η Επιτροπή όφειλε, ωστόσο, να ακούσει τον καταγγέλλοντα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

72. Η Επιτροπή παρέπεμψε στο άρθρο 6.1 της συνολικής εντολής, σύμφωνα με το οποίο όλες οι επικοινωνίες σχετικά με τη σύμβασή του με τον αντισυμβαλλόμενο θα πραγματοποιούνται μεταξύ της ίδιας και του αντισυμβαλλομένου. Υποστήριξε επίσης ότι, ελλείψει συμβατικής σχέσης μεταξύ της ίδιας και του καταγγέλλοντος, δεν είχε καμία απολύτως υποχρέωση έναντι του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, όπως έχει τονίσει επανειλημμένα ο Διαμεσολαβητής, οι απαιτήσεις χρηστής διοίκησης υπερβαίνουν τις αμιγώς νομικές υποχρεώσεις. Με άλλα λόγια, κακοδιοίκηση μπορεί επίσης να συμβεί όταν μια διοίκηση έχει συμμορφωθεί με όλες τις νομικές υποχρεώσεις της.

73. Ο Διαμεσολαβητής έχει δεχθεί, σε προηγούμενες έρευνες, επιχειρήματα σύμφωνα με τα οποία, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, αρκεί το οικείο κοινοτικό όργανο ή οργανισμός να ακούσει τον αντισυμβαλλόμενο. Αυτό βασιζόταν στην υπόθεση ότι ο αντισυμβαλλόμενος θα ακούσει στη συνέχεια τον πραγματογνώμονα του οποίου θα απαιτηθεί η αντικατάσταση και θα διαβιβάσει στο οικείο κοινοτικό όργανο ή οργανισμό τις παρατηρήσεις του.

74. Ωστόσο, η πείρα έχει δείξει ότι τα συμφέροντα του αντισυμβαλλομένου και του εμπειρογνώμονα δεν είναι κατ' ανάγκη ταυτόσημα. Οι αντισυμβαλλόμενοι ενδέχεται να είναι πρόθυμοι να δεχθούν αιτήσεις αντικαταστάσεως εμπειρογνομόνων, έστω και αν θεωρούν ότι οι πραγματογνώμονες εκπλήρωσαν πλήρως τα καθήκοντά τους, ώστε να μην διακυβευθούν οι πιθανότητες να κερδίσουν μελλοντικές συμβάσεις από το ίδιο κοινοτικό όργανο ή οργανισμό. Εν προκειμένω, φαίνεται ότι ο αντισυμβαλλόμενος αποδέχθηκε το αίτημα της Επιτροπής να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα χωρίς να τον ειδοποιήσει εκ των προτέρων, ή τη δυνατότητα να απαντήσει στις επικρίσεις της Επιτροπής.

75. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η κατάσταση αυτή είναι άδικη και ασύμβατη με το δικαίωμα χρηστής διοίκησης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1 του Χάρτη. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι θα ήταν δίκαιο και σύμφωνο με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, εάν η Επιτροπή είχε ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για την πρόθεσή της να ζητήσει την αντικατάστασή του και είχε αιτιολογήσει το γεγονός αυτό. Στο πλαίσιο αυτό, φαίνεται χρήσιμο να επισημανθεί ότι, όπως ορθώς παρατήρησε ο καταγγέλλων, η αντιπροσωπεία απηύθυνε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την αρχική έκδοση της αρχικής έκθεσης απευθείας σε αυτόν, αντί να διέλθει από τον ανάδοχο. Ως εκ τούτου, η αντιπροσωπεία θα μπορούσε σαφώς να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για τις επικρίσεις της και για την πρόθεσή της να ζητήσει την απόλυσή του προτού διατυπώσει την αίτησή της βάσει του άρθρου 17 των γενικών όρων.

76. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η παράλειψη της Επιτροπής να του παράσχει τη δυνατότητα να σχολιάσει την πρόθεσή της να ζητήσει από τον αντισυμβαλλόμενο να τον αντικαταστήσει συνιστά παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 2 του Χάρτη. Από το γράμμα του άρθρου 41 του Χάρτη προκύπτει σαφώς ότι τα δικαιώματα που απαριθμούνται στο δεύτερο εδάφιο αποτελούν μέρος του γενικού δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, κατά το οποίο κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να διεκπεραιώνει τις υποθέσεις του αμερόληπτα, δίκαια και εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η προσέγγιση της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση δεν ήταν σύμφωνη με την αρχή της χρηστής διοίκησης, παρέλκει η ανάλυση της εφαρμογής του άρθρου 41 παράγραφος 2. Για τους ίδιους λόγους, παρέλκει η εξέταση της εφαρμογής του άρθρου 16 του ECGAB στην προκειμένη περίπτωση.

77. Η Επιτροπή επισήμανε ότι, εκτός από την ενημέρωση του αντισυμβαλλομένου, η αντιπροσωπεία ενημέρωσε δύο φορές τον καταγγέλλοντα για τη δυσαρέσκειά της για το περιεχόμενο της αρχικής έκθεσης που είχε καταρτίσει. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, ότι η αντιπροσωπεία ουδέποτε ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι σκόπευε να τον απομακρύνει από το έργο προτού υποβάλει σχετικό αίτημά της στον ανάδοχο. Επίσης, ο καταγγέλλων δεν

ενημερώθηκε εκ των προτέρων για όλους τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε το αίτημα αυτό.

78. Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί ότι η αντιπροσωπεία έπρεπε να διασφαλίσει ότι το έργο ολοκληρώθηκε επιτυχώς και εγκαίρως και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε να αντέξει οικονομικά να χάσει χρόνο. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι θα ήταν εύκολο για την αντιπροσωπεία να ακούσει τον καταγγέλλοντα χωρίς να σπαταλήσει χρόνο. Πράγματι, η αντιπροσωπεία εξέφρασε τις ανησυχίες της στις 15 Μαΐου 2007, στην επιστολή της ίδιας ημερομηνίας. Ως εκ τούτου, θα ήταν δυνατόν να δοθεί στον καταγγέλλοντα η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με αυτές τις ανησυχίες ήδη εκείνη την ημέρα. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, θα ήταν επίσης πιο λογικό να το πράξει, αντί να αφήσει τον καταγγέλλοντα να συνεχίσει να επεξεργάζεται την αναθεωρημένη έκδοση της αρχικής έκθεσης. Στην πραγματικότητα, η αναθεωρημένη έκδοση της αρχικής έκθεσης φαίνεται να περιήλθε στον ανάδοχο λίγο αφότου ζήτησε από την αντιπροσωπεία να υποβάλει την αίτησή της για την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος, και μετά την υποβολή της αίτησης. Δεδομένου ότι η αναθεωρημένη έκδοση της αρχικής έκθεσης δεν έπαιξε κανένα ρόλο στα γεγονότα αυτά, οι εργασίες του καταγγέλλοντος σχετικά με την έκδοση της 16ης Μαΐου 2007 πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν μάταιες.

79. Με βάση τα ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης που προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη, όταν δεν έδωσε στον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να απαντήσει στην κριτική που είχε εκφράσει στην επιστολή της της 15ης Μαΐου 2007, πριν, δηλαδή, ζητώντας από τον ανάδοχο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα. Πρόκειται για περίπτωση κακοδιοίκησης. Μια κριτική παρατήρηση θα γίνει παρακάτω.

Β. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

80. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν εναντίον του στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007 ή να αποσύρει τους ισχυρισμούς αυτούς. Κατά τη διάρκεια της παρούσας έρευνας, ο καταγγέλλων ανανέωσε επίσης το αίτημά του για αποζημίωση, το οποίο αρχικά απορρίφθηκε από τον Διαμεσολαβητή βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του καταστατικού του. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα πρέπει να τον αποζημιώσει για την απώλεια εισοδήματος, τα επιδόματα στέγασης και τη ζημία στην επαγγελματική του φήμη.

81. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η καταγγέλλουσα δεν υπέστη καμία άδικη ενέργεια εκ μέρους της, δεδομένου ότι οι υπηρεσίες της ενήργησαν σωστά και ότι δεν υπήρξε περίπτωση κακοδιοίκησης.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

82. Λαμβάνοντας υπόψη τις διαπιστώσεις του Διαμεσολαβητή σχετικά με την ουσία της παρούσας καταγγελίας (που εκτίθενται στη σκέψη 68 ανωτέρω), ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι περαιτέρω έρευνες σχετικά με τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος δεν είναι πλέον δικαιολογημένες.

83. Όσον αφορά το αίτημα αποζημίωσης, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να ζητήσει την αντικατάσταση του καταγγέλλοντος. Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε κακοδιοίκηση μόνο όσον αφορά τη διαδικαστική πτυχή της υπόθεσης, η οποία αφορούσε το δικαίωμα ακρόασης του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, ο καταγγέλλων δεν ισχυρίστηκε ότι ο ισχυρισμός του βασίζεται στην κακοδιοίκηση που διαπιστώθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο. Στο πλαίσιο αυτό, φαίνεται χρήσιμο να υπενθυμιστεί ότι ο καταγγέλλων δήλωσε ότι θα είχε εγκαταλείψει οικειοθελώς την υπηρεσία παροχής συμβουλών, αν του είχε γνωστοποιηθεί ότι η παρουσία του δημιουργούσε δυσκολίες μεταξύ της κυβέρνησης και της αντιπροσωπείας. Ως εκ τούτου, το αίτημα αποζημίωσης του καταγγέλλοντος δεν χρειάζεται να εξεταστεί.

Γ. Συμπεράσματα

Βάσει της έρευνάς του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής την κλείνει με την ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Παραλείποντας να δώσει στον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να απαντήσει στην κριτική που διατύπωσε στην επιστολή της της 15ης Μαΐου 2007, πριν δηλαδή ζητήσει από τον αντισυμβαλλόμενο να αντικαταστήσει τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή δεν ενήργησε σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης που προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ. Πρόκειται για περίπτωση κακοδιοίκησης.

Η ανωτέρω κριτική παρατήρηση αφορά τις διαδικαστικές πτυχές της καταγγελίας. Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κακοδιοίκηση όσον αφορά την ουσία της καταγγελίας, δεν είναι αναγκαίο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός στην παρούσα υπόθεση. Για τους ίδιους λόγους, δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες σχετικά με τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση.

Ο καταγγέλλων και η Επιτροπή θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Στρασβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 2009

[1] ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

[2] Διατίθεται στον ιστότοπο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή,
<http://www.ombudsman.europa.eu> [Σύνδεσμος]

[3] Το άρθρο 41, παράγραφος 3, του Χάρτη έχει ως εξής: « Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να ζητήσει από την Κοινότητα να αποκαταστήσει κάθε ζημία που προκλήθηκε από τα όργανα της ή από τους υπαλλήλους της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στις νομοθεσίες των κρατών μελών ».

[4] Ειδικοί Όροι Αναφοράς για τη Μελέτη Tracer για τους Πτυχιούχους του Προγράμματος Τεχνικής Εκπαίδευσης της χώρας.

[5] TVET — Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση.